

paa, at Tjenestetiden, 5 $\frac{1}{2}$ Maaned, absolut har været for kort til at lære en moderne Infanterist, hvad han skal kunne. Den eneste Betingelse, hvorunder det kunde tænkes muligt, var, at man i Tjenestetiden fritog det egentlige Kombattantmandskab for Vagt- og Arbejdstjeneste og anskaffede særligt Arbejdsmandskab til denne Tjeneste. Det var, saa vidt mig bekendt, endog saaledes, at Chefen for 4de Regiment, den ærede Landstingsmand Hr. Oberst Birke, for sin Afdelings Vedkommende indrapporerede, at det var vistnok lykkedes at lære Mandskabet, hvad det skulde kunne rent vaabenmæssigt, rent teknisk, men at der var Grund til at betvivle, at Mandskabet, naar det kom til Kantonnementsøvelser i større Formationer, vilde være i Stand til at gøre Fyldest.

Alle disse Rapporter fra de forskellige Afdelinger ledsagede Generalen med sine Kommentarer og støttede med al den Vægt, han formaaede, Kravet om, at Tjenestetiden ikke nedsattes, medmindre man gik til den Kompensation at indføre særlige Arbejdstropper til den egentlige Vagt- og Arbejdstjeneste. Men hele denne Rapport, som man dog skulde tro var af største Betydning for de Rigsdagsmedlemmer af Militærkommissionen, der skulde forberede Danmarks fremtidige Militærordning, har, saa vidt mig bekendt, ikke været forelagt Militærkommissionen; den er blevet syltet i Krigsministeriet. I Januar indberetter Generalinspektøren paa ny om Vinterrekrutholdet, og han hævder, at denne Vinteruddannelse er aldeles utilstrækkelig og paa det bestemteste maa fraraades. Tiden om Vinteren er alt for kort — naar den er for kort om Sommeren, er den selvfølgelig saa meget mere for kort om Vinteren —, og dertil kommer, at det er en usund Tid paa Aaret; det Mandskab, der kommer ind, er ikke trænet og afhærdet, og Sygdomsprocenten bliver derfor ret høj, saaledes at det Hold slet ikke kan staa Maal med det, der uddannes om Sommeren. Disse to Uddannelser er altsaa alligevel opretholdt i Venstres Forslag.

I Februar indsender Generalinspektøren en meget stor Rapport om Infanteriets Vaaben under moderne Former og henleder Opmærksomheden paa, at som Mandskabet nu er udrustet, er det absolut utilstrække-

ligt. Han fremhæver, at der maa meget mere Maskinskyts til, for at det danske Infanteri kan gøre Fyldest i Krigstid, og han fremsætter ligefrem Ønske om, at Medlemmerne af Militærkommissionen maa faa Lejlighed til en Sammenkomst med Chefen for Skydeskolen og Skydeeksperterne, fordi han føler sig overbevist om, at dersom Medlemmerne faar at se, hvad der virkelig kræves i Vaabenbrug af moderne Fodfolkssoldater, vil de forstaa, at det er uforsvarligt at føre danske Borgere i Krig, medmindre Udrustningen bliver langt mere tidssvarende, end det nu planlægges.

Altsaa, der er her et Kardinalpunkt i den kommanderende Generals 8 Punkter, som er af afgørende Betydning, og som der slet ikke er taget Hensyn til fra Regeringens og Venstrepartiets Side. Et andet Punkt er Spørgsmaalet om Befalingsmandsprocenten. Om dette er der ogsaa meget betydningsfulde Udtalelser fra Generalinspektøren for Fodfolket. Den Rapport har han sendt ind, saa vidt jeg ved, i Slutningen af Maj Maaned, efter at Venstres Hærlovsforslag var forelagt. Han rede-gør udførligt for, at hele denne Nyordning vil bryde sammen for Infanteriets Vedkommende, fordi Befalingsmandsprocenten er alt for lav, og han opstiller udførlige talmæssige Skemaer over, hvad der maa kræves, for at der overhovedet kan være Tale om, at det kan være forsvarligt at anvende dette Infanteri i Krigstid. Forholdet er nemlig simpelt hen det, at man i stort Antal vil komme til at udnævne menige til Underkorporaler, saaledes at ca. en Trediedel af alle værnepligtige bliver Befalingsmænd, fordi Procenttallet af Befalingsmandselever er alt for lavt til at tilfredsstille den moderne Organisation af Krigsenheder. Dette er ganske utilstedeligt og i sig selv nok til at betegne For-ligsordningen som uantagelig.

I en Artikel forleden Dag i „Berlingske Tidende“ af Generalstabens Souschef, Oberst Pagh Hansen, en af Hærens intelligenteste Officerer, var et afgørende Stykke faldet ud. Obersten havde nemlig sagt, at Befalingsmandselevprocentens Lavhed var et saa prekært Punkt, at Forliget alene af den Grund burde væltes. Thi man kan ikke i dette Spørgsmaal overføre Principper fra den gamle Hærlov til den nye.